

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 58C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212205454
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1212205454.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Dzurdzikom, PhD., v právnej veci navrhovateľov: 1. C. U., U.. XX.XX.XXXX, 2. U. U., U.. XX.XX.XXXX, O. R. G. Č.. XXX/XX, R., obaja zastúpení JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, PhD., MBA, advokátom, AK Karloveská č. 3154/32, Bratislava, proti odporcovi: G. R., U.. XX.XX.XXXX, R. D. U. Č.. X, U., zastúpeného Mgr. Martinom Slováčikom, advokátom, AK Farská č. 34, Nitra, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade sumu 2.000 € ako nemajetkovú ujmu na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Ivana Pecníka, vedeného vo VÚB, a.s., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným na tunajší súd dňa 15.03.2012 sa navrhovatelia v 1. a 2. rade domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť im sumu 670 € ako priamu škodu s príslušenstvom, ako aj čiastku 2.000 € ako nemajetkovú ujmu a trovy konania.

Návrh bol odôvodnený tým, že na základe rozsudku Krajského súdu Bratislava spis. zn. XTo/XXX/XXXX bol podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.10.2011 spis. zn. XT/XXX/XXXX v celom rozsahu. Obžalovaný G. R.L., U.. XX.XX.XXXX v Nitre bol uznaný za vinného, že dňa 14.03.2011 v čase okolo 22:55 hod v R. na G. Z. Č.. XX v obytnom dome na X. poschodí fyzicky napadol poškodených C. U. K. U. U., potom čo sa s poškodenými vyviezol na X. poschodie a keď poškodení vstupovali do bytu napadol poškodenú s nožom v ruke a chcel ju bodnúť do pravého ramena, čo sa mu pre hrubú zimnú vetrovku nepodarilo. Následne poškodený vytláčal obžalovaného z bytu, čo sa mu aj podarilo a pritom ho obžalovaný opakovane bodol nožom do tváre, čím poškodenému Jozefovi Novosadovi spôsobil bodnú ranu cca 17 mm v oblasti ľavého líca asi 2 cm pod ľavým jarmovým oblúkom prenikajúcu do žuvacieho svalstva, bodnú ranu dĺžky cca 45 mm na ľavom malíčku nad základným článkom prsta z jeho bočnej strany bez porušenia šliach, nervov alebo ciev a povrchové pomliaždenia a odreniny tváre, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou liečenia v rozpätí od 10 do 14 dní a U. U. povrchové zranenia bez potreby lekárskeho ošetrenia. Na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave G. R. neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom spáchal takýto skutok závažnejším spôsobom konania so zbraňou a násilím a inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe, čím spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci- švajčiarskeho noža, ktorý bol zaistený dňa 15.03.2011 podľa zápisnice o obhliadke miesta činu z 15.03.2011. Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát. Navrhovatelia si počas trestného konania na verejnom zasadnutí dňa 08.09.2011 a na hlavnom

pojednávani dňa 13.10.2011 uplatnili náhradu priamej škody v sume 670 € a náhradu nemajetkovej ujmy 2.000 € prostredníctvom splnomocnenca. Podľa § 288 ods. 1 Tr. zákona súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Doposiaľ navrhovatelia v 1. a 2. rade trpia traumou, skutok, ktorý bol na nich spáchaný bol spáchaný na osobách vyššieho veku. Trauma, ktorú prežívajú im sťažila bývanie v Bratislave, majú strach po zotmení, či za šera prejsť ulicou a viesť tak riadny život. Na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2011 sa odporca vyjadril, že navrhovateľom uhradí vyčíslenú škodu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu o náhrade škody uviedol, že nesúhlasí s podaným návrhom manželov U. o náhradu škody v sume 670 €. Suma náhrady za poškodené veci nebola doložená dokladmi o zakúpení. Navrhovatelia v 1. a 2. rade sami priznali v čestnom prehlásení zo dňa 08.06.2011, že doklady o zakúpení nemajú odložené. Podľa jeho názoru boli ceny určené iba odhadom a bez pokladničných blokov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov: G.. B. F., B.. H. A. - K., oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu spis. zn. 1T/102/2011, čestným prehlásením z 08.06.2011, znaleckým posudkom č. 11/11, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spis. zn. XTo/XXX/XXXX, fotodokumentáciou, ako aj s ďalšími listinami založenými v spise.

Právny zástupca navrhovateľov sa pred súdom odvolával na písomné vyjadrenie zo dňa 04.02.2013, kde uviedol, že podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Uvedené práva sú garantované aj v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v zmysle ktorého, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. V zmysle § 13 ods. 1 OZ má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobou o náhradu škody spôsobenej násilným trestným činom sa fyzická osoba môže domáhať, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané finančné zadostučinenie, ktoré môže mať aj formu práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške závislej od závažnosti vzniknutej ujmy a od okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo. Navrhovatelia preto uplatnili i nemajetkovú ujmu vo výške 2.000 €, ktorá je náhradou morálnej škody, spôsobenej úmyselným násilným trestným činom. Nemajetkovú ujmu navrhovatelia tiež požadujú z dôvodu, že dodnes trpia psychickými následkami a traumou. Ide o osoby chránené, vyššieho veku a ich schopnosť brániť sa a zaradiť sa do spoločnosti je značne oslabená. Dodnes trpia psychickou ujmu. Boja sa chodiť za tmy a šera do spoločnosti, boja sa o vlastnú osobnú bezpečnosť. Poukázala na skutočnosť, že ide o chránené osoby podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a teda osoby vyššieho veku. Podľa jej názoru bolo tiež potrebné poukázať aj na miesto spáchania trestného činu, ktorým bol obydlie a na ústavné právo podľa čl. 21 Ústavy SR. Ide o ústavné právo a vo svojom obydli sa človek cíti najbezpečnejšie, keďže ide o ústavné právo nedotknuteľnosti obydlia. Toto právo bolo u navrhovateľov porušené a tým je daná aj opodstatnenosť nároku na nemajetkovú ujmu. Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria G.. N. T. uviedla, že zo psychického hľadiska každý môže mať pocity strachu a úzkosti po takomto útoku. Osobnosť fyzickej osoby je potrebné vždy vnímať v jej ucelenosti a nedeliteľnosti. Pre účely výkladu § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať takéto konanie odporcu za veľmi závažný zásah do práv navrhovateľov, ktorí majú neodňateľné právo na ochranu fyzickej integrity a to bez ohľadu na prípadné zdravotné následky zásahu.

Navrhovateľ pred súdom uviedol, že napr. by navrhovateľka v 2. rade ťažko psychicky zvládala aj toto pojednávanie. Po 18:00 hod sedia doma, keď vychádza von, tak ozbrojený. Navrhujú preto sumu 2.000 €, nakoľko za tieto peniaze by mohol manželku zobrať na nejaký pobyt, čo by jej psychicky pomohlo, potvrdila im to aj psychologička.

Navrhovateľka v 2. rade pred súdom uviedla, že už chodí von málo, nakupovať iba sporadicky, večer von vôbec nechodí. Odpadli jej kultúrne podujatia, rodinné návštevy. Má problém s vysokým krvným tlakom, stresuje ju aj účasť na pojednávaní. Pre ňu to bol zážitok do smrti. Je rada doma za zamknutými dverami, kde má svoj pocit istoty.

Svedok G.. B. F. pred súdom vypovedal, že z vlastného pozorovania zaznamenal zmenu správania suseda, s ktorým bola predtým komunikácia v poriadku. Odprisahal by, že jeho manželku už asi tri roky nevidel. Teraz sa mu zdajú nejaký divní. Nečuduje sa, lebo sám býva na prízemí toho domu a dáva si pozor, ak sa to dá. Sám sa správa opatrnejšie. Tento skutok, ktorý sa stal navrhovateľom je totiž obyvateľom domu známy. Panuje tam zlá atmosféra a každý sa bojí. Predtým navrhovatelia chodili spolu von, na prechádzky so psom, ale po tej udalosti je to už pochované. Vídali sa dosť často, pred skutkom aj keď niečo potreboval v rámci susedských vzťahov. Teraz je to ťažšie. Navrhovateľku v 2. rade nevidel vychádzať, ani o nej nepočul, pritom pôsobí ako domovník. Na mieste bol tesne potom, ako sa to stalo. Priamy atak nevidel. Videl však následky. Bolo tam veľa krvi a zhon. Boli poškodené dvere, bol dotrhnaný navrhovateľ. Mal oblečenú nejakú bundu, tá bola dotrhnaná. Navrhovateľka v 2. rade bola v úzadí, niečo aj rozprávala. Navrhovateľ v 1. rade sa postavil proti tomu útoku. Vnímal to celé zmätene, videl tam nejaký nožík. Nie je na niečo také zvyknutý. Potom prišli policajti.

Svedok Ing. H. A. - K. vypovedal, že pri skutku, ktorý sa stal pred troma rokmi nebol ako priamy svedok, ale počul veľký krik. Bola zavolaná aj polícia, vybehol von spolu s ostatnými susedmi. Bolo to večer asi okolo desiatej resp. pol jedenástej. Zistil, že ten krik je z piateho poschodia, kde bývajú navrhovatelia v 1. a 2. rade. Videl navrhovateľa v 1. rade, ktorý bol dorezaný. Navrhovateľ v 1. rade mal rezné rany na tvári a dorezanú vetrovku. Páchatel bol na medzипoschodí, ležal tam bez pohnutia. Bolo to potom zápase s navrhovateľom v 1. rade. Pán Novosad s tým páchatelom zápasil, lebo chránil manželku. Pani Novosadová bola vnútri, nevyšla von. Suseda zo 4. poschodia ju prišla utíšiť. Nevedelo sa, v akom stave je páchatel. Bol ozbrojený s nožom. Navrhovatelia v tom čase mali psa - jazvečika, ktorého museli často venčiť. Od tej doby, čo sa stal skutok, nevidel manželku navrhovateľa v 1. rade. Psa už navrhovatelia nemajú. Najmä vo večerných hodinách ich nevidel, už chodia menej von. Iba keď je niečo nutné. Nechodia už spolu nakupovať. Vychádzky navrhovateľky v 2. rade sú obmedzené od tej doby. Bol s navrhovateľkou vo výbore vlastníkov a potrebujú spolu komunikovať, a vždy keď k nim chodieval, nebol tam žiaden problém. Buď mu otvoril buď manžel alebo navrhovateľka v 2. rade. Teraz mu otvára iba navrhovateľ v 1. rade, lebo pani Novosadová sa bojí. Ten zdravotný stav alebo tá duševná stránka po skutku zanechali následky, pretože to chovanie už je iné, ako bolo predtým.

Právny zástupca odporcu pred súdom uviedol, že so stranou navrhovateľa uskutočnil mimosúdne rokovania, počas ktorých k dohode nedošlo. Nebolo bližšie špecifikované, z čoho nárok pozostáva. Odporcovi nie je známe, či ide o bolestné, alebo sťaženie spoločenského uplatnenia, absentuje tu určitosť petitu v tom zmysle, že nevedia o akú ochranu nemajetkového práva navrhovateľov ide. Rovnako nie je zrejmé, v akej výške si navrhovateľ v 1. rade a navrhovateľka v 2. rade uplatnili nemajetkovú ujmu, lebo táto je vyčíslená v jednej sume. V prípade uplatňovanej majetkovej škody - tá nebola nijako preukázaná, iba čestným vyhlásením. Tento však nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz. V tomto prípade stačilo skúmať, či nestačí morálne zadostučinenie. Aj podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preferuje morálna satisfakcia pred satisfakciou finančnou a teda nie je zrejmé, prečo navrhovatelia zvolili hneď druhú alternatívu. Podľa jeho názoru doposiaľ nepreukázali, že ich dôstojnosť bola znížená v značnej miere.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 cit. zákona, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 cit. zákona, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 cit. zákona, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 512 ods. 1 cit. zákona, ak má dlžník splniť dlh viacerým veriteľom a ak ide o deliteľné plnenie, môže každý veriteľ požadovať len svoj diel; ak inej dohody niet, je dlžník oprávnený plniť každému z veriteľov rovnaký diel.

Podľa § 152 ods. 2 O. s. p., rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednáwanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia, vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Funkciou práva na súkromie je totiž zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry, v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava SR chráni aj súkromie fyzickej osoby v jej rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života - do rodinného súkromia.

S poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd dodáva, že predmetné ustanovenie predstavujú právny rámec nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ak sa by morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak by do značnej miere bola znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

Zákon ustanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá bude splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch - materiálnej satisfakcie je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Zo skutkovej vety rozsudku Krajského súdu v Bratislave spis. zn. XTo/XXX/XXXX z 09.02.2012 bolo zistené, že dňa 14.03.2011 v čase okolo 22:55 hod v R. na G. Z. Č. XX H. O. N. na X. poschodí obžalovaný (odporca v tomto konaní) fyzicky napadol poškodených C. U. K. U. U. (navrhovateľov v 1. a 2. rade v tomto konaní) potom, čo sa s poškodenými vyviezol na X. poschodie a keď poškodení vystupovali do bytu, napadol poškodenú s nožom v ruke a chcel ju bodnúť do pravého ramena, čo sa mu pre hrubú zimmnú vetrovku nepodarilo, následne obžalovaný vtlačil do priestoru otvorených dverí poškodeného C. U.. Poškodený sa ho snažil vytlačiť z bytu, čo sa mu aj podarilo a pritom ho obžalovaný opakovane bodol nožom do tváre, čím poškodenému C. U. spôsobil bodnú ranu cca 17 mm v oblasti ľavého líca asi 2 cm pod ľavým jarmovým oblúkom prenikajúcu do žuvacieho svalstva, bodnú ranu dĺžky cca 45 mm na ľavom malíčku nad základným článkom prsta z jeho bočnej strany bez porušenia šliach, nervov alebo ciev a povrchové pomliaždenia a odreniny tváre, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou liečenia v rozpätí od 10 do 14 dní a U. U. povrchové zranenia bez potreby lekárskeho ošetrenia. Teda neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom spáchal takýto čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a násilím a inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe - vyššieho veku. Čím spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci- švajčiarskeho noža, ktorý bol zaistený dňa 15.03.2011 podľa zápisnice o obhliadke miesta činu z 15.03.2011. Vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát. Navrhovatelia si počas trestného konania na verejnom zasadnutí dňa 08.09.2011 a na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2011 uplatnili náhradu priamej škody v sume 670 € a náhradu nemajetkovej ujmy 2.000 € prostredníctvom splnomocnenca. Podľa § 288 ods. 1 Tr. zákona súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Znalec prof. G. C. M., V. v znaleckom posudku č. 11/11 konštatoval, že navrhovateľovi v 1. rade bola spôsobená bodná rana dĺžky 17 mm v oblasti ľavého líca cca 2 cm pod ľavým jarmovým oblúkom prenikajúca do žuvacieho svalstva, čím má menovaný doposiaľ zdravotné problémy. Následkom trestného činu vznikla navrhovateľovi v 1. rade lineárna jazva. Bodná rana dĺžky cca 6 mm vo vlasovej časti ľavej spánkovej oblasti. Rezná rana dĺžky cca 45 mm na ľavom malíčku nad základným článkom prsta z jeho bočnej strany bez porušenia šliach, nervov alebo ciev. Doba celkového liečenia vo veku poškodeného cca 10 -14 dní bola primeraná a priemerná. Navrhovateľke v 2. rade boli spôsobené povrchové pomliaždenia ľavej ruky bez lekárskeho ošetrenia. Za dôležitú tiež považoval súd skutočnosť, že navrhovatelia v 1. a 2. rade trpia traumou, ktorá im sťažila bývanie v Bratislave. Evidentne majú stres a

strach po zotmení chodiť von a do spoločnosti. Navrhovateľka v 1. rade obmedzila vychádzky. Uvedené potvrdzovali vo svojich výpovediach aj svedkovia G., B., F., K., B., H., A. - K.. Svedkovia boli vypočutí v neprítomnosti odporcu, súd však o tejto skutočnosti upovedomil odporcu dňa 19.05.2014 ústne pred začatím pojednávania, pričom odporca ani jeho právny zástupca netrvali na ich opätovnom vypočutí.

Pre posúdenie nároku navrhovateľov v tomto konaní považoval súd za rozhodujúce, či v danom prípade navrhovatelia v 1. a 2. rade utrpeli závažnú ujmu, ktorá je podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Za závažnú ujmu podľa názoru súdu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Z opisu priebehu predmetného skutku a jeho právnej kvalifikácie ma súd za to, že zo strany odporcu išlo o nebezpečné a závažné konanie. Prítom objektom trestného činu podľa § 194 ods. 1, 2 a 3 Tr. zákona je domová sloboda, zaručená v Ústave SR a objektom trestného činu podľa § 156 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Veľmi významnou okolnosťou pri kvalifikovaných skutkových podstatách uvedených trestných činov je tá skutočnosť, ak sa taký čin spácha na chránenej osobe. Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku. Osobou vyššieho veku sa rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov. Tu však bral súd do úvahy predovšetkým tzv. objektívne hľadisko, teda či by predmetnú ujmu v danom mieste a čase (v tej istej situácii) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Takže závažnosť opísaného skutku, jeho intenzita a priebeh boli dôvodom, prečo súd podľa § 13 ods. 2 občianskeho zákonníka priznal navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pre svoju závažnosť bol pôvodne tento skutok odporcu kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ a § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Morálnou škodou je škoda vzniknutá porušením práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti (psychická trauma, stres, úzkosť, frustrácia). Predstavuje škodu, ktorá vznikla poškodeným zásahom do ich osobnej sféry. I keď samotné jednotlivé súčasti osobnosti fyzickej osoby a osobnostných práv, ktorým poskytuje ochranu § 11 Občianskeho zákonníka sú hodnoty, ktoré v podstate nemožno vyjadriť v peniazoch, to neznamena, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti. Občiansky zákonník žiadnu maximálnu ani minimálnu hranicu výšky zadosťučinenia v peniazoch neupravuje. Ustanovenie § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka stanovuje, že zadosťučinenie má byť primerané. Sumu 2.000 €, ktorú si navrhovatelia v 1. a 2. rade voči odporcovi uplatnili, nepovažoval súd za neprimeranú náhradu nemajetkovej ujmy. V prípade priamej škody súd považuje za nevyhnutné vykonať ďalšie dokazovanie, z hľadiska preukázania jej výšky. Náhrada nemajetkovej ujmy 2.000 € predstavuje adekvátne zadosťučinenie pre poškodených navrhovateľov. Samotné ospravedlnenie odporcu ako satisfakcia by nebolo postačujúce - vzhľadom na závažnosť skutku a okolnosti, za ktorých k porušeniu ich práva došlo.

Súd priznal navrhovateľom 2.000 € ako náhradu nemajetkovej ujmy s tým, že ide o deliteľné plnenie. Ak je predmet plnenia deliteľný, každý veriteľ má právo požadovať od dlžníka iba diel, ktorý mu patrí. Ak niet dohody, vychádza sa z vyvrátiteľnej domnienky, že každý z veriteľov má rovnaký diel (§ 512 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Každému z navrhovateľov preto pripadá suma 1.000 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.